

Ikt. sz.: KOB/20-2/2017.

KOB-8/2017. sz. ülés
(KOB-72/2014-2018. sz. ülés)

Ikt. sz.: NJB/17-2/2017.

NJB-7/2017. sz. ülés
(NJB-45/2014-2108. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottságának**,
valamint a **Népjóléti bizottságának**
2017. május 23-án, kedden 12 óra 33 perckor
az Országház főemelet 64. számú tanácstermében
megtartott együttes üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Tájékoztató Magyarország Digitális Gyermekvédelmi Stratégiájáról</i>	7
<i>Deutsch Tamás tájékoztatója</i>	7
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	14
<i>Deutsch Tamás válaszai</i>	18
<i>Az ülés berekesztése</i>	23

Napirendi javaslat

Tájékoztató Magyarország Digitális Gyermekvédelmi Stratégiájáról

Előadó:

Deutsch Tamás miniszterelnöki biztos

Az ülés résztvevői

A Kulturális bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dúró Dóra (Jobbik), a bizottság elnöke

Kucsák László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Pószán László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Ikotity István (LMP), a bizottság alelnöke
Demeter Zoltán (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz)
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
Farkas Gergely (Jobbik)
Szabó Szabolcs (független)

Helyettesítési megbízást adott

Simon Róbert Balázs (Fidesz) dr. Vinnai Győzőnek (Fidesz)
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) Demeter Zoltánnak (Fidesz)
Halász János (Fidesz) dr. Pószán Lászlónak (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz) távozásától Kucsák Lászlónak (Fidesz)

A Kulturális bizottság titkársága részéről

Takács Gabriella, a bizottság munkatársa
Gyevánné Zweig Zsuzsanna, a bizottság munkatársa

A Népjóléti bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Bene Ildikó (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke
Korózs Lajos (MSZP), a bizottság alelnöke
Kovács Sándor (Fidesz)
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Dr. Zombor Gábor (Fidesz)
Ander Balázs (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Révész Máriusz (Fidesz) dr. Molnár Ágnesnek (Fidesz)
Harrach Péter (KDNP) dr. Bene Ildikónak (Fidesz)

A Népjóléti bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt, a bizottság főtanácsadója

Meghívott

Deutsch Tamás miniszterelnöki biztos

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 33 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. SELMECZI GABRIELLA, a Népjóléti bizottság elnöke: Kérem a tisztelt bizottság tagjait, hogy fáradjanak be, mert jelenlét-ellenőrzés szükségeltetik. *(Rövid szünet.)*

Nagy tisztelettel és sok szeretettel köszöntöm Deutsch Tamás miniszterelnöki megbízott urat és munkatársát, egyben tisztelettel köszöntöm mindkét bizottság tagjait.

A Népjóléti bizottság elnökeként az én tisztem, hogy megállapítsam a Népjóléti bizottság határozatképeségét, egyben a jegyzőkönyv számára felolvassam a helyettesítéseket. Harrach Péter képviselőtársunkat Bene Ildikó alelnök asszony fogja helyettesíteni, Révész Máriusz képviselőtársunkat Molnár Ágnes képviselőtársunk fogja a mai ülésen helyettesíteni. Tehát a Népjóléti bizottság határozatképes. Átadom a szót Dúró Dóra elnök asszonynak.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik), a Kulturális bizottság elnöke: Köszöntöm önöket a Kulturális bizottság és a Népjóléti bizottság együttes ülésén.

A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a Kulturális bizottság határozatképes. Hoffmann Rózsa alelnök asszonyt Demeter Zoltán helyettesíti, Kunhalmi Ágnes Hiller István helyettesíti, Halász János képviselő urat Pószán László helyettesíti, Simon Róbert képviselő urat Vinnai Győző és Törő Gábor képviselő urat Kucsák László helyettesíti. Köszönöm szépen. Visszaadom a szót Selmeczi Gabriella elnök asszonynak.

DR. SELMECZI GABRIELLA, a Népjóléti bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Biztos Úr! Köszönjük szépen, hogy elfáradt a mai ülésre. Nem árulok el nagy titkot, hogy nagyon régóta szervezzük, hogy a biztos úr is és a két bizottság is ráérjen és végre sikerüljön ebben a nagyon fontos témában meghallgatást tartani. Köszönjük szépen azt is, hogy a fejlett digitális technológiát idehozta és vetíteni fog, az előadását ennek segítségével fogja tartani. Akkor Deutsch Tamás miniszterelnök úr... *(A bizottság főtanácsadójának közbeszólása.)* Ne szólj közbe, mert elrontom. *(Derűltség.)* Deutsch Tamás miniszterelnöki megbízott úrnak... *(Közbeszólások: Biztos!)* Igen, miniszterelnöki biztos úrnak szeretném megadni a szót, hogy tartsa meg előadását.

Előzetes egyeztetések alapján abban maradtunk, hogy 20-30 percet fog beszélni, utána megadnánk a lehetőséget a kérdésekre. Miután ez nem egy vitanap, hanem meghallgatás és igazából önre vagyunk kíváncsiak, ezért rövid kérdéseket szeretnénk kérni. Ha a 30 fős bizottságot vesszük és mindenki csak egy percet kérdez, az is fél óra. A válaszokra kicsit több időt szánnánk, összességében másfél órája van miniszterelnöki biztos úrnak a mai meghallgatásra. *(Dúró Dóra jelentkezik.)* Elnök asszony? *(Dúró Dóra közbeszólása.)* Igen. Az elnök asszony mondja, hogy mielőtt elkezdenénk az ülést, a napirendet el kell fogadni külön-külön a két bizottságnak. Kérdezem a Népjóléti bizottságot, ki az, aki támogatja a napirendet. *(Szavazás.)* Köszönöm. Volt-e ellenszavazat? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* A Népjóléti bizottság a napirendet egyhangúlag elfogadta.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik), a Kulturális bizottság elnöke: Kérdezem a Kulturális bizottság tagjait, hogy az előzetesen kiküldött napirendi javaslatot ki támogatja. Aki

igen, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm. Volt-e nem szavazat? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Köszönöm, a bizottság egyhangúlag támogatta a napirendet.

Tájékoztató Magyarország Digitális Gyermekvédelmi Stratégiájáról

Akkor miniszterelnöki biztos úré a szó, parancsoljon!

Deutsch Tamás tájékoztatója

DR. DEUTSCH TAMÁS miniszterelnöki biztos: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Asszonyok! Kedves Képviselőtársaim! Igyekszem a rendelkezésemre álló idő minimumát kihasználni annak érdekében, hogy a kedves képviselő hölgyek, urak kérdéseire minél több idő álljon rendelkezésre és annak rendje és módja szerint természetesen a legjobb tudásom szerint igyekszem majd ezekre a kérdésekre válaszolni. *(Dr. Kovács József megérkezik.)*

Engedjék meg, hogy bevezetésként elmondjam, hogy mivel 1990-től 2009-ig a magyar Országgyűlés képviselőjeként dolgozhattam, természetesen mindig van az emberben egy kis izgalmas nosztalgia az Országgyűlés épületébe visszatérni és ott egy hivatalos parlamenti eseményen részt venni. Úgyhogy ilyen értelemben érzelmileg is hozzám közel álló alkalom, hogy most mód és lehetőség van arra, hogy az Országgyűlés Kulturális és Népjóléti, Népjóléti és Kulturális bizottsága számára tájékoztatást adhatok Magyarország digitális gyermekvédelmi stratégiájáról. Ahogy Selmeczi elnök asszony jelezte, valóban sok-sok hónappal ezelőtt kerestem meg a Kulturális bizottság, illetve a Népjóléti bizottság elnök asszonyát erre a tájékoztatóra vonatkozó javaslattal, mert bár nyilvánvalóan 8745 olyan téma van, ami a fontosságát tekintve méltó arra, hogy az egyik, illetve a másik bizottság foglalkozzon vele, de úgy ítélt meg és elnök asszonyokkal is ebben egyetértettünk, hogy a gyermekvédelmi stratégia, Magyarország digitális gyermekvédelmi stratégiája is ebbe a sorba tartozik. Indokolt tehát, hogy a digitális jólét program végrehajtásáért felelős miniszterelnöki biztos első kézből adjon tájékoztatást erről a fontos stratégiáról az Országgyűlés két bizottságának, a bizottságok tagjainak.

Másrészt azt szeretném bevetőként elmondani, hogy amint arra nyilvánvalóan mindannyian jól emlékezhetnek, 2015-ben szervezett a kormány egy nemzeti konzultációt az internetről és a digitális fejlesztésekről. Erről a nemzeti konzultációról egyébként az Országgyűlés három bizottságának a konzultáció lezárultát követően már adhattam tájékoztatást. Ilyen értelemben az Országgyűlés is közvetlenül, első kézből kapott erről tájékoztatást. Csupán annyit engedjenek meg elmondani erről, hogy ez a nemzeti konzultáció több szempontból is innovatív volt, az úttörő kifejezés esetleg félreérthető politikai összefüggésekre adhat okot. Egyrészt a nemzeti konzultáció kérdéseinek összeállítása úgy történt meg, hogy minden magyar polgár lehetőséget kapott arra, hogy javaslatot tegyen, mely téma, mely kérdés szerepeljen a nemzeti konzultáción. Egyébként ezzel a lehetőséggel igen nagy számban éltek a polgárok. Másrészt az internet nem témája, nem csupán témája, hanem platformja is volt a nemzeti konzultációnak. Tehát a nemzeti konzultációs kérdésekre a válasz lehetősége az internetkon.hu honlapon teremtődött meg, közel 32 ezer honfitársunk vett részt a nemzeti konzultációban.

Harmadrészt ez volt az első és mindeztáig egyetlen nemzeti konzultáció, amelyen való részvétel lehetőségét a 14-18 év közöttiek is megkapták. Nyilvánvalóan indokolta ezt az, hogy közismert tény, ki-ki a saját családjából is - gondolom - remek példákat tud erre hozni, hogy a 18 évnél fiatalabbak körében az átlagot jóval meghaladóbb az internethasználat aránya, annak a jelentősége, a különböző digitális lehetőségeknek a kihasználása. Ahogy a nemzeti konzultáció meghirdetését

megelőzően a kormány már jelezte, a nemzeti konzultáción a polgárok javaslatai által összeállított kérdésekre adott válaszok, azok tartalma fogja meghatározni azt az átfogó digitális fejlesztési programot, amelyet a kormány ki akar dolgozni. Ez így is történt.

Megint hadd mondjam el - és nem frázispufogatás, kérem, ezt higgyék el -, a kifejezés rettenetes, előre elnézést kérek, igyekszem majd kerülni, az egész magyarországi digitális ökoszisztéma, tehát a digitalizációban érintett valamennyi szereplő, a közigazgatás műhelyei, a piaci szereplők, a szakmai és érdekképviseltek, a tudományos műhelyek, a legkülönbözőbb szereplői a digitális ökoszisztémának részesei voltak ezen program kidolgozásának. *(Dr. Pósnán László megérkezik.)* Éppen ezért egy nagyon széles körű egyetértés jött létre a digitális jólét program tartalmát illetően, és ez a folyamatos egyeztetés, konzultáció, eszmecsere, a legkülönbözőbb szakmai döntések előkészítésében ez a partneri viszony továbbra is jellemzi a DJP, a digitális jólét program végrehajtását. 2015 végén, decemberben döntött a széles körű előkészítés és egyetértés alapján kialakított digitális jólét programról a kormány. Értelemszerűen szűk másfél esztendővel ezelőtt, 2016 elején láthattunk hozzá ennek a programnak a végrehajtásához. A többes szám első személy, megint igyekszem utoljára mondani, soha nem a kormányt jelenti, hanem, még egyszer mondom, a digitális jólét program kidolgozásában és végrehajtásában közreműködő mindegyik szereplőt, csak minimum másfél-két perces mondatokat igényelne, hogy mindig ezt a relatíve hosszú felsorolást elmondjam.

Nyilvánvalóan a napirendet, a találkozásunk kereteit szétfeszítené, ha most magáról a digitális jólét programról részletesen szólnék. Annyit hadd mondjak el, hogy a program 4 átfogó stratégia kidolgozását tűzte ki célul, ezt a feladatot határoztuk meg közösen. Magyarország digitális oktatási stratégiájának kidolgozását, amely a teljes magyar oktatási rendszer, köznevelés, szakképzés, felsőoktatás, felnőttképzés digitális átalakításának programja; Magyarország digitális startup stratégiáját, a címben benne van, hogy mivel foglalkozik a stratégia; Magyarország digitális exportfejlesztési stratégiáját, a digitális gazdaság exportteljesítményének növelését szolgáló lépések, intézkedések, beavatkozások stratégiája; és végül, de nem utolsósorban, csak dramaturgiai okokból hagytam a felsorolás végére, Magyarország digitális gyermekvédelmi stratégiáját, amely a digitális világban, az internet világában a gyermekeinkre, unokáinkra leselkedő veszélyek megszüntetését, elhárítását egy tudatos értékteremtő internethasználat kialakítását szolgáló stratégia.

Magyarország digitális gyermekvédelmi stratégiája a lassan egy évvel ezelőtti elfogadása óta nyilvános az első betűtől az utolsóig. Annak rendje és módja szerint mindkét bizottság valamennyi tagjának a stratégia teljes szövegét a bizottsági ülést jóval megelőzően megküldtük. Tehát ha megengedik, magát a stratégiát részletesen nem ismertetném, mert okkal abból a feltételezésből indulhatok ki, hogy kinek-kinek módja és lehetősége volt, hogy legalább röviden áttekintse azt.

Két dolgot fontosnak tartok mégis a legfontosabb pillérek ismertetése előtt. A pillér szó, e túlságosan hivatalos kifejezés használatáért ismét elnézést kérek, de ez már csak egy ilyen műfaj. Egyrészt azt, hogy a digitális gyermekvédelmi stratégia nagyon fontos alkotóeleme a digitális oktatási stratégiának. A teljes oktatási rendszer digitális átalakítása szükségessé teszi, hogy egyébként a digitalizált, digitalizálttá váló oktatási rendszerben az internet világában meglévő veszélyek elhárításával kapcsolatos konkrét döntések, intézkedések, eszközök, módszerek is alkalmazást nyerjenek. Nem tartottuk volna jó megoldásnak, ha csak része lenne a DOS-nak, a digitális oktatási stratégiának. Tehát ez egy önálló külön stratégia, de szervesen kapcsolódik az oktatási stratégiához. Másrészt nem előzmény nélküli. Szeretném elmondani, hogy a stratégia épít azoknak a kiváló szakembereknek a tevékenységére,

akik egyébként ezzel a témával évtized óta foglalkoznak, közigazgatásban, kormánytól független állami szervezeteknél, különböző civil szervezeteknél dolgoznak, tehát az ő tevékenységükre, az eddig általuk elért eredményekre is épít a digitális gyermekvédelmi stratégia. Mint ahogy épít arra, amit egyébként a kormány javaslatára az Országgyűlés döntött el, vagyis a 2012-ben és 2013-ban megtárgyalt és elfogadott első, illetve második gyermekbarát igazságszolgáltatási törvénycsomagra, amely jó néhány területen a digitális világban meglévő veszélyek elhárításával kapcsolatos jogszabályalkotási és módosítási feladatokat is teljesített.

A stratégiáról tehát röviden távirati stílusban. Három alapvető szakmai eleme van a digitális gyermekvédelmi stratégiának. Az első a tudatosítás, illetve a médiaműveltség gyarapítása, erősítése, azaz egy mondatban megfogalmazható alapvető célja Magyarország digitális gyermekvédelmi stratégiájának, hogy tömegessé váljon a felnövekvő fiatalok körében egy tudatos, értékteremtő internethasználat, a tudatos értékteremtő internethasználatához nélkülözhetetlen ismeretek, tudás, képesség, tapasztalat megszerzése, elsajátítása. Ez nyilvánvalóan a médiatudatossággal, médiaműveltséggel kapcsolatos ismeretek, készségek, képességek, kompetenciák elsajátítására, illetve a veszélyek felismerésével, a bekövetkező fenyegetések tudatos felismerésével kapcsolatos ismeretekre vonatkozik. Védelem és biztonság: azoknak a műszaki, technológiai, jogszabályalkotásban, jogalkalmazásban testet öltő intézkedéseknek az együttese, amely abban segíthet, hogy az említett veszélyeket el lehessen hárítani. Végül, de nem utolsósorban a szankcióalkalmazás és segítségnyújtás, amikor bekövetkezik a baj, a probléma, a nehézség - cyberbullingot mondunk állandóan -, amikor az internetes zaklatás jelenségével találkozunk. A legjobb szándékkal is az ember látja, mert a gyereke sírva jön haza az iskolából, ebben a helyzetben észleli a problémát, kortárs, tanár érzi a bajt, nem közvetlenül a diákot tanító, de az iskola közösségében dolgozó pedagógus, a szülő vagy családtag. Erre az esetre tudni kell, hogy mit kell, mit lehet tenni, hova lehet fordulni, mik azok a módszerek, technikák, eszközök, amivel az egyébként már bekövetkező problémát, gondot, bajt orvosolni lehet.

A vetítésemben ugrok hármat, mert előbb a pillérek ismertetésekor már ennyiben előre szaladtam. A kormány az 1488/2016. szeptember 2-ai kormányhatározattal fogadta el a stratégiát. Döntött a stratégia végrehajtásának, alkalmazásának kérdéseiről, a legfontosabb intézkedésekről. Mondandóm lényege tehát a stratégia legfontosabb elemeinek, pilléreinek az ismertetése kapcsán, hogy a stratégia végrehajtása kapcsán a cselekvés alapvetően négy témakör köré csoportosítható. Az első ezek közül a gyermekek számára biztonságos internetszolgáltatás új feltételeinek megteremtése. Szeretnék majd két gondolatot ehhez hozzáfűzni. A második a biztonságos, értékteremtő, gazdag online tartalomkínálat. Az internetbiztonság nem csupán azt jelenti, hogy mire ne klikkeljen, mit ne látogasson, hanem arra, hogy mik azok a pozitív tartalmak, amelyek ajánlhatók szülők, kortársak, pedagógusok, civil közösségek által. A harmadik az online zaklatás, megfélemlítés, az online térben bekövetkező sérelmek azonosítása, ezek szankcionálása, illetve a problémák megoldása. Végül, de nem utolsósorban, ami ugyancsak valamennyi témakörön keresztülhúzódik, a tájékoztatás, képzés, továbbképzés. Engedjék meg, hogy ennek részleteiről is majd szóljak.

A gyermekek számára biztonságos internetszolgáltatás új feltételei. Az egyik legfontosabb újdonsága Magyarország digitális gyermekvédelmi stratégiájának az, hogy a szakértők javaslatát megfontolva és azt elfogadva Magyarországon egy olyan változást szeretnénk elérni, amire a legjobb példa az Egyesült Királyság gyakorlata. Nagy-Britanniában néhány esztendővel ezelőtt egy alapos szakmai előkészítés után, nem jogszabályalkotással és a jog kényszerítő erejét alkalmazva, hanem az Egyesült

Királyság médiahatósága -amiből ne vonjanak le analógiát Magyarországra, csak a példát idézem - valamennyi, az Egyesült Királyságban működő internetszolgáltatóval megállapodott abban, hogy az internetszolgáltatás alapesetben egy hálózati szűrés technológiájával működő internetszolgáltatás. Magyarán ez azt jelenti, hogy az Egyesült Királyságban a megállapodás hatálybalépését követően minden új internetelőfizetés, illetve minden meglévő internetelőfizetéssel, akár vezetékes, akár mobil internetről beszélünk, az ügyfél, a fogyasztó kapott egy értesítést, hogy az internetszolgáltatója eleve a gyerekek számára veszélyes tartalmaktól megszürt internetszolgáltatást nyújtson számára. Ez a magyar terminológiában egyébként, ha tükörfordítással elmondom, a hálózati szűrés rendszere, erre vonatkozott a megállapodás az Egyesült Királyságban. Mi Magyarországon a gyermekek számára biztonságos internetszolgáltatás intézményét szeretnénk kialakítani.

Erre vonatkozó tárgyalások már zajlanak, abszolút pozitív a fogadtatás. Mi is ezt az utat szeretnénk járni. Olyan megállapodást kötnénk, amely alapján mindannyiunk számára az a lehetőség megvan, az új előfizetések esetében automatikusan. Zárójelben jegyzem meg - és valószínűleg jó példát nem tudok mondani, kérem, ezért az okkal-joggal járó zrikálódást tekintsük már elkövetettnek -, hogy ha valaki egyébként egyedül él, olyan vén, mint én, már 51 éves, az ő eszközeinek a közelébe gyerek nem tud kerülni, de őt igenis érdeklik az interneten azok a tartalmak, amelyek a gyerekek számára nem ajánlottak vagy veszélyesek, akkor ebben a rendszerben is egyszerű gombnyomással vissza tudja állítani, hogy számára az internetszolgáltatás ezen hálózati szűrés nélkül működjön. Tehát ilyen értelemben a cenzúra, az információs szabadság kérdése sem az Egyesült Királyságban nem merült, sem Magyarországon nem fog majd felmerülni. Szeretnénk tehát egy ilyen megállapodást létrehozni, ami azzal az előnnyel jár, hogy biztonságos internethasználatot tesz lehetővé a gyermekek számára. Elnézést kérek, ha ezzel bármely szülőtársamat megbántanám akaratlanul, de nem mindig vagyunk a legkörülbtekintőbbek a tekintetben, hogy az eszközeinken, a tableten, a laptopon, az asztali gépen milyen szűrőprogramokat lehetne alkalmazni pofonegyszerűen, már bocsánat az Országhához méltatlan kifejezésért. Ez azonban nagyon komoly védelmet jelentene a gyermekek internethasználata kapcsán, a gyermekek számára biztonságos internetszolgáltatás ezzel a megoldással nem csupán kecséget, hanem ezt a megoldást hozhatja.

A másik nagyon fontos célunk az, hogy az elektronikus hírközlésről szóló törvény értelmében minden magyar internetszolgáltatónak kötelessége honlapot működtetni - naná -, ezen a honlapon pedig ingyenesen elérhető és letölthető szűrőprogramokat kell hozzáférhetővé tenni. Ezekkel a szűrőprogramokkal az a probléma, megint a szakértők véleményére építve tudom ezt mondani, hogy a legjobb, a legszínvonalasabb, a leghatékonyabban működő szűrőprogramok általában a használat 2-3 éve után fizetőssé válnak. Persze továbbra is ingyenesek, elérhetőek, de közel sem olyan jók. Ezért vizsgáljuk annak a lehetőségét, hogy állami forrásokból egy hosszú távon működő - az idők végezte a digitális fejlődésnél valószínűleg költői túlzás lenne, de hosszú távon működő -, garantáltan a legkorszerűbb műszaki feltételeknek megfelelő, ingyenesen hozzáférhető szűrőprogram jöjjön létre.

A harmadik elem, bár mást is mondhatnánk, az Interpol által összeállított „Worst of”-list. Köszönjük a képviselő hölgyek és urak támogatását abban, hogy a parlament meghozta a döntését az előbb már idézett elektronikus hírközlésről szóló törvény módosításáról. Ez ugyanis lehetővé teszi az Interpol által összeállított „Worst of”-list szerinti tartalmak hozzáférhetőségének blokkolását. A listán szereplő tartalmak a minden kétséget kizáróan a gyermekek számára veszélyes tartalmak, amelyekhez való hozzáférhetőség megakadályozása a cél a szűrőprogramok által.

Ezzel a törvénymódosítással, mert ez egy fontos adatvédelmi kérdést rendez, a magyarországi internetszolgáltatók azt a lehetőséget kapják, hogy a folyamatosan frissülő Interpol „Worst of”-list-en szereplő tartalmak szűrését már hálózati szűrés szinten megvalósíthassák. Tehát már addig is, amíg ez a generális, az Egyesült Királyságból vett példa Magyarországra átvihető, az Interpol „Worst of”-list listáján szereplő tartalmak hozzáférhetőségének a blokkolása, megakadályozása lehetővé válik minden magyarországi internetszolgáltató részéről. Ezt kérték az internetszolgáltatók. Eddig azért nem fogadták el az Interpolnak ezt az ajánlását, mert nem akartak jogi galibát, hogy amit csinálnak, arra van-e jogi felhatalmazás vagy sem, itt vágott rendet a képviselő hölgyek és urak döntése, kihirdetés előtt áll a jogszabály.

Biztonságos, értékteremtő internethasználat, gazdag online tartalom kínálat. Szeretnénk európai uniós forrásból támogatott programok keretében, hazai költségvetési forrásból támogatott programok keretében olyan gazdag, színes, érdekes online tartalomkínálatot, nem is mondom, hogy létrehozni, mert ez van, hanem gyarapítani, amely - még egyszer mondom - nem a tiltás kategóriájában, hanem a vonzó digitális tartalmak kategóriájában jelent előrelépést. Az állam ebben, túl ezeken a fejlesztési projekteken, mit tud csinálni? Szerte Európában gyakorlat, hogy létezik egy olyan gyűjtő honlap, amely a könnyű hozzáférés lehetőségét teremti meg. A hasonlat sántít. Olyan ez, mint a Wikipédia. Tehát van egy olyan honlap, hogy nem 4800 helyen kell megnézni - mert mindig az időből van a legkevesebb sajnos a szülőnek, amikor a gyerekével akar foglalkozni -, hogy itt is van, ott is van, hanem ez a gyűjtő honlap összegyűjti ezeket az ajánlott, értékes tartalmakat és a könnyebb hozzáférés lehetőségét teremti meg.

Az online zaklatás, megfélemlítés megelőzésének kérdése. Megvizsgáltuk azt, hogy jogszabály-változtatásokra van-e szükség. Az ezzel kapcsolatos, okkal és joggal érzelmekkel is teljes eszmecsere érthető. Most nem ebben a logikában szeretném a szakmai álláspontot elmondani, hanem tárgyyszerűen, egy, még egyszer mondom, joggal érzelmeket is kiváltó kérdésben.

Nagyon széles körű szakmai egyeztetés eredményeként arra a döntésre jutottunk, hogy a jelenlegi büntetőjogi szabályozás módosítása nem indokolt. Ennek a büntetőjogi szabályozásnak az alkalmazása kapcsán nyilvánvalóan meg kell majd az előttünk álló években azt vizsgálni, hogy az egyébként a zaklatással kapcsolatos törvényi tényállás a digitális világban bekövetkező zaklatásokkal kapcsolatban meginduló büntetőeljárásokban megfelelő büntetőjogi védelmet jelent-e vagy sem. Ugyebár, azért ez a büntető jogalkotás - ahogy ezt megboldogult egyetemistakoromban professzoraim is mondták - olyasmi, mint egy nagy tanker haladása az óceánon: ott nem lehet kapkodni a kormányval, mert azért az lassan fordul. Az új büntető törvénykönyv hatályosulása nyilvánvalóan egy olyan elemzési időt tesz szükségessé, amelynek kapcsán erre a kérdésre választ lehet kapni.

Hogy világos legyen: nem arról van szó, hogy ez a kérdés nem merülhet föl. Az az álláspontunk, még egyszer mondom, a jogász szakma álláspontját elfogadva, hogy meg kell nézni a hátunk mögött hagyott egy-másfél évtized és az előttünk álló egy-másfél év tapasztalatait. Csak csendben hadd jegyezzem meg, hogy abban például óriási változás áll be, hogy a rendőrség és ügyészség által vezetett bűnügyi nyilvántartást teljes mértékben megváltoztatjuk annak érdekében, hogy az internetes zaklatás ügyében indult eljárások internetes zaklató tartalma ebben a nyilvántartásban kiderüljön. Ez idáig nem volt így. Tehát könnyű volt azt mondani, hogy de hát a nyilvántartás olyan sok esetet nem is mutat; persze hogy nem, mert nem volt jó a nyilvántartás ebből a szempontból. Ma az ügyekben eljáró, akár csak a nyomozást előkészítő szakaszban is, rendőri, ügyészi munkatársak végre ebben a

statisztikában fel tudják azt tüntetni, hogy a zaklatás ügyében indult eljárás, vagy esetleg bejelentés, feljelentés, és annak a vizsgálata, hogy kell-e eljárást indítani, az az internetes zaklatás témájában indult eljárás.

Végül, de nem utolsósorban: tájékoztatás, képzés, továbbképzés. Ismerjük a klasszikus mondást: tanulni, tanulni, tanulni! Eszem ágában sincs ilyen magaslatokba emelkedni, de: képezni, képezni, továbbképezni, tájékoztatni! Az teljesen nyilvánvaló, hogy e tekintetben elégséges munkát nem lehet elvégezni. Hogy mik azok a konkrétumok, amelyeket teszünk, engedjék meg, hogy elmondjam.

A „worst of”- list kérdéséről már szóltam. Még egyszer mondom: közös munka, kormányzati javaslat, széles körű parlamenti döntés.

Hogy milyen széles körű az együttműködés a médiahatóság Média mecenatúra programjában: több jelentős forrásból támogatott tartalom-előállítást segítő pályázatban gyermekek számára érdekes, izgalmas, színes tartalom-előállítást célzó pályázatok kiemelt támogatást kapnak. Például a Neumann János-pályázatban - ez az egyik pályázati kiírása a Média mecenatúra programnak - külön pozitív elbírálást kapnak azok a pályázatok, amelyek gyermekek számára izgalmas digitális tartalmakat kívánnak előállítani.

A bűnügyi statisztika módosításáról már szóltam.

Még egy fontos, már zajló dolog - tehát nem ezt szeretnénk, hanem ez történik vagy történt -: a Nemzeti Bűnmegelőzési Tanács egy nagymintás kutatást végez; a kutatás már befejeződött, a kutatás értékelése most zajlik, amely az internetes zaklatás kérdéskörével is foglalkozik. Tehát egy sokkal pontosabb, egész pontosan az eddigi legpontosabbnak gondolt képnél is sokkal pontosabb kép az, ami rendelkezésünkre fog állni.

Tájékoztatás, képzés kérdése. Minden szóba jöhető területen rövid idő alatt gyökeres változást hajtunk vagy hajtottunk végre. Mik ezekben a legfontosabbak?

1. A médiatudatosság, médiaműveltség, a tudatos értékteremtő internethasználattal kapcsolatos curriculum beépül a pedagógusképzésbe Magyarországon. A 2018-ban induló egyetemi tanévben minden magyar felsőoktatási intézmény minden pedagógusképző curriculumába az ezzel kapcsolatos ismeretanyag beépül.

2. A gyermekekkel hivatásszerűen, a maguk munkája kapcsán foglalkozó állami alkalmazottak átfogó képzése elindult; bírák és bírósági munkatársak, ügyészségi munkatársak, rendőrségi munkatársak képzése. Az Országos Bírósági Hivatallal, különböző bírói szakmai szervezetekkel szoros együttműködésben a lényegét tekintve az elmúlt hónapokban nincs olyan szakmai konferencia, ahol ez a téma ne szerepelne napirenden, és az ezzel kapcsolatos ismeretek ne képeznék a konferencia részét.

Ősszel indul 3600 - a „digitális” jelző itt most szándékoltnak nem használt -, a gyermekvédelmi rendszerben dolgozó munkatársnak a digitális gyermekvédelmi stratégia logikájában lezajló képzése. 3600 főnek a szociális ellátórendszerben - (*Korózs Lajos felé:*) államtitkár úrra nézek, pontosan tudja, hogy kikről beszélünk -, az ő képzésük indul el, hiszen ők is központi területi közigazgatásban, önkormányzati igazgatásban, szociális intézményekben, gyermekvédelmi intézményekben dolgozó munkatársak, naponta foglalkoznak, találkoznak gyermekekkel; naponta érzékelik és érzékelhetik az ezzel kapcsolatos problémákat.

Már részét képezi ez a digitális témahét ajánlott tartalmának. Ugyebár, gyerekeinktől jól tudjuk, hogy a tavasz milyen izgalmas dolog, mert egyrészt van tavaszi szünet, meg erdei iskola, meg a témahét; nincs óra, még izgisebb a dolog, és a digitális témahét keretében sokféle tartalom ajánlott. Az oktatási intézmények döntenek, hogy mit választanak ebből; a digitális, az internet világában leselkedő

veszélyek elhárításával, a digitális gyermekvédelemmel kapcsolatos tartalmak is ajánlott tartalmak. Sok százas nagyságrendben, a digitális témahét konkrét iskolákban, oktatási intézményekben lezajló programja sok száz iskolában ezzel a kérdésben foglalkozik. Egyébként a tanév rendjéről szóló kormányrendelet részét képezi immár a digitális témahét, és ezek tartalma egyébként más, a digitalizációval, a digitális fejlesztésekkel kapcsolatos tartalmak is ennek a részét képezik.

Tisztelt Elnök Asszonyok! Kedves Képviselő Hölgyek és Urak! Nyitó mondanóm befejezéseként annyit szeretnék mondani, hogy az a jelenség, amelyet mi digitalizációnak, digitális átalakulásnak - a digitális transzformáció rettenetes kifejezését szándékosan elkerültem - hívunk, ez több, mint egy technológiai változás, ez több, mint az internethasználat elterjedése, ez több, mint egy gazdasági életben tapasztalható változás, az állam működésében lezajló változás, az oktatás működésében, mindennapjaiban lezajló változás. Ez egy nagy, átfogó társadalmi jelenség, egy olyan változáseggyüttes, amely hihetetlen komoly lehetőségeket teremt. És ezeknek a lehetőségeknek a kihasználása - talán nem túlzás és nem fölös patetizmus - valóban eminens nemzeti érdek. Nagy hibát követnénk el ugyanakkor, ha valamifajta megfelelési kényszerből azt mondanánk, hogy a digitalizáció nagy-nagy és nagyon nagy lehetőségegyüttese mellett a digitalizációban nincsenek veszélyek. Vannak. És ezeket a nevükön kell nevezni, mert csak így lehet e veszélyek elhárítása, visszaszorítása, a probléma megoldása érdekében tenni.

Veszély - megint államtitkár úrra nézek -, mondjuk, a munkaerőpiacon: az automatizálás, a robotizáció, a digitalizáció előrehaladása megszüntet munkahelyeket. És nyilvánvalóan ennek a szaldónak olyannak kell lenni, hogy nagyságrendekkel több új munkahely jöjjön létre, és ráadásul az állásukat elvesztő emberek olyan képzésen, továbbképzésen vehessen részt, ami kapcsán el tudnak helyezkedni. Tehát a gazdaságdigitalizáció fontos kérdés, de veszélyeket is rejt magában. Ugyanígy a digitalizáció a gyermekeinkre veszélyt is hordoz.

Azt a megközelítést, amelyik a digitalizációt csak a veszélyek felől nézi, én rossznak tartom. Ez szerintem elhibázott - most igyekszem nagyon finoman fogalmazni -, tényleg vinne minket, de ezeknek a veszélyeknek az eltagadása, vagy hogy még egyszer mondom, nem vagyunk elég modernek, nem vagyunk elég trendiek, ha ilyen veszélyekről beszélünk, ebbe a hibába nem lehet esni. Szerintem közösen ezt a hibát a digitális világot illetően el tudjuk hárítani.

Tehát az önmagában, hogy legyen egy ilyen stratégia, és még egyszer mondom, ez nem írott malaszt, hanem ezek a konkrét intézkedések, amelyek egy értelmes, egységes logikába illeszkednek, hogy ezekkel tenni tudjunk annak érdekében, hogy ezek a problémák pontosan megneveztethessenek, és ezeknek a problémáknak a megoldása érdekében tudjunk tenni, ez szerintem egy nagyon-nagyon fontos dolog. Ez így együtt: digitális fejlesztések, a digitalizációval együtt járó, az előnyökhöz képest persze eltörpülő, de létező veszélyek elhárítása, ez így együtt a digitalizáció helyes stratégiája. Én nagyon bízom abban, hogy ahogyan eddig, ezután is ebben széles körű egyetértés és támogatás nyilvánul meg a parlamenten belül. Köszönöm a lehetőséget, és akkor elnök asszonyoké a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a Népjóléti bizottság elnöke: Köszönjük szépen az előterjesztést.

Szeretném megkérdezni, hogy a Népjóléti bizottság tagjai közül kik szeretnének hozzászólni. *(Jelzésre:)* Korózs Lajos alelnök úr jelentkezett. Jó, akkor a mi bizottságunkból összegyűjtöttem *(Derültség.)* Korózs Lajos alelnök urat.

ELNÖK: Én a Kulturális bizottság tagjait kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Farkas Gergely jelzi, Dunai Mónika, Szabó Szabolcs és Kucsák László. Akkor négy hozzászólási szándékot látok.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a Népjóléti bizottság elnöke: Korózs Lajos képviselőtársamé a szó.

Hozzászólások, reflexiók

KORÓZS LAJOS (MSZP), a Népjóléti bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Igyekszem rövid lenni, annál is inkább, mert - idézőjelbe teszem persze - „kimerítő” volt a prezentáció, és ugyan ilyen részletességgel nem hallottunk róla, de az elmúlt hetekben-hónapokban azért a média foglalkozott ezzel az ügyel és a képviselő úr tevékenységével.

Egyetlen elemére szeretnék csak reflektálni, mert borzasztóan fontosnak tartom, és ez inkább a vége felé volt, amikor az államigazgatási alrendszerekben dolgozó szakemberek képzése, ügyészség, bíróságok és a rendőrség, a másik oldalon pedig a szociális szakma képzése és képbe hozása került szóba. Ezt én azért tartom borzasztóan fontosnak, mert itt vannak előttem azok az emlékek, és egy példát hadd hozzak önöknek: sok évvel ezelőtt, amikor még próbáltuk a jogszabályi környezetet igazítani a családon belüli erőszak, társkapcsolati erőszak definiálására, milyen problémákba ütköztünk, hogy mást értett alatta a rendőrség, mást értett alatta a bíróság és mást a szociális szakma, és azon belül is mást a védőnő és mást a háziorvos, és még sorolhatnám. Tehát hogy legalább a fogalmi rendszer és a jogszabályi háttér valamilyen konszenzuson alapuljon, borzasztóan fontos, azért, mert későbbi problémákat tudunk elkerülni vele. Nem lesz egymásra mutogatás, nem lesz kibúvó, hogy nem is az én dolgom lett volna, hanem a rendőré, de a rendőr csak akkor intézkedik, amikor... Csak azért hozom az analógiát, mert eklatáns volt a példa: amíg vér nem folyik, addig nem avatkozik be, közben pedig értelmezni kellett volna az ügyet az ügyészségnek, aki vitte volna a bíróságra, és még sorolhatnám.

És hát, akik a legközelebb vannak a gyerekekhez: a szülők, a szülők és a szülők, majd aztán a szociális munkásoknak az a szegmense, a védőnőtől kezdve a gyermekjóléti szolgálaton keresztül a gyámügyesekig bezárólag. Ezek is az államigazgatásnak különböző szintjei, hiszen megjelenik az oktatási szint, megjelenik az államigazgatásnak a települési önkormányzati szintje, járási szervezetek, ahol nagyon sok szociális funkció összpontosul.

Tehát én örülök ennek a napirendi pontnak, és ezt a szegmensét, amiről most beszéltem, a képzés, továbbképzés, és hogy egy nyelven beszéljünk, együtt értelmezzük legalább a fogalmakat, én ezt nagyon-nagyon fontosnak tartom. Engedelmmükkel, el kell mennem, de köszönöm szépen, Tamás.

DR. DEUTSCH TAMÁS miniszterelnöki biztos: Ha megengedik elnök asszonyok *(Az elnökök jelzésre:)*, mielőtt alelnök úrnak el kell mennie, reflektáljak.

Amit volt kedves alelnök úr elmondani, az juttatta eszembe egy hibámat. Mert valóban, annyira evidens volt számomra, de ezt nem szabad evidensnek tekinteni, ezt ki kell mondani; ha ő megtette, hadd mondjam el én is: a szülők, valóban. Az előbb említett képzéseknél - fogalmazzunk azért óvatosan: tehát nem kötelező erővel, nem iskolapadba kell ültetni -, ahol a szülők segítséget várnak, iskola, legyenek meg azok a módszerek, technikák, ahol tudnak a szülőnek segíteni, hogyha ilyen problémával, jelenséggel találkozik. Civil szervezetek, egyházakhoz kötődő civil közösségek, bármilyen közösség, ahova a szülők eljárnak, ahol egyébként a fejüket összedugják, ezen elgondolkodnak. Közvetlenül, mert a szülő is internethasználó, ha olyan

tartalmakat tud elérni, ami egyébként őt segíti. Ha egyszer recepteket el lehet érni az interneten, ha egyébként szépségápolási tanácsokat el lehet érni, ha egyébként edzésprogramot el lehet érni, tehát módszereket lehet elsajátítani, amit szeretnék csinálni, akkor a gyermekemet, a családomat érintő probléma kezelését illetően is lehessen módszereket találni; és nem biztos, hogy magukat hozzáértőnek beállító, de sarlatánok butaságait, hanem hozzáértő szakemberek megalapozott módszereit lehessen hozzáférhetővé tenni. Tehát szülők, szülők, szülők számára információ, lehetőség, módszerekben, technikákban; hogyan ismerje föl, hogy probléma van, ne csak akkor, amikor valóban kisírt szemmel jön haza az ember gyereke az iskolából. Köszönöm szépen. *(Korózs Lajos: Köszönöm szépen. - Távozik az ülésről.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. A Kulturális bizottságból Farkas Gergelynek adok szót elsőként. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottságok! Tisztelt Biztos Úr! Azzal kell kezdenem, hogy nagyon szépen köszönjük a beszámolót, mind a szóbeli, mind pedig az írásbeli tájékoztatást. A szóbeli kiegészítés is, de az írásbeli is arról tanúskodott, hogy nagyon szakszerű az anyag, és önmagában a téma is olyan. Mi magunk is jó néhány évvel ezelőtt már elkezdtük ezt a témát felszínre hozni, miszerint olyannak gondoljuk ezt, amivel mindenképpen kiemelten kell foglalkoznia a kormánynak. Ilyen szempontból a szóbeli kiegészítést is köszönöm.

Annyit sajnálok, hogy kicsit keveset hallottunk néhány konkrétumról, határidőkről, forrásokról, ütemezésről. Félek, hogy ez a mostani bizottsági ülésünket is túlfeszítené, de akár röviden ha ki tud erre térni biztos úr, én megköszöném; illetve akár ha írásban kaphatnánk erről egy tájékoztatást, hogy milyen ütemezések vannak, milyen tervek, mikor valósul meg az a sok-sok terv, ami le van írva az írásos anyagban, ezek mikor fognak realizálódni. Ez szerintem mindannyiunk számára fontos és hasznos lenne.

Az elmondottakhoz kapcsolódóan én a szűrőprogramokról is szeretnék kérdezni. Nagyon fontosnak tartjuk ennek a lehetőségét, hogy ezzel egyáltalán tudjanak élni a gyermekek, illetve a szüleik. De van bennem egy félelem, hogy vajon milyen arányban használják ezt a fiatalok, illetve a szüleik. Nem tudom, önöknek van-e erről kimutatásuk. És most nem arra gondolok, hogy egy letöltésszámot halljunk, mert az ugye félrevezető lehet; valakinek van több olyan eszköze, amire letölti, vagy ha újratelepíti a számítógépét, újra letölti. Ez nem feltétlenül azt mutatná meg nekünk, amire kíváncsiak vagyunk. Inkább azt kérdezem, hogy olyan általános kimutatás van-e, hogy a családok hány százaléka használja ezeket a szűrőprogramokat, és vajon tényleg használják-e, nem csak az otthoni számítógépre, hanem mondjuk, a gyermekek okostelefonjára is vagy egyéb eszközeire. Erre kíváncsi lennék, hiszen ez egy fontos dolog lenne.

A tanárok felkészítése szintén nagyon lényeges az egész ügy szempontjából, és ilyen szempontból az, hogy ez most már beépül a tanárképzésbe, szintén üdvözlendő és nagyon előremutató lépés. A kérdésem azonban az lenne, hogy a jelenlegi tanári karra, arra a sok-sok tízezer tanárra milyenfajta tervezet van arra vonatkozóan, hogy őket is felkészítsék ezekre a kihívásokra, ők is rendelkezzenek ezzel a tudással. Tudok róla, hogy kisebb-nagyobb programok most is vannak már, jelenleg is zajlanak, de erre is van-e valami olyan ütemezés, amiben előre láthatnánk azt, hogy akár évekre előre a jelenlegi tanári karnak fokozódó mértékben, melyik évben hány százaléka fog rendelkezni olyan tudással, ami szükséges a mindennapi munkájukhoz is, hiszen a gyermekek is ebben a világban élnek, nekik, a tanároknak is fontos, hogy ilyen téren felkészültek legyenek.

A diákok felkészítése szempontjából elgondolkodnék azon; ön ugye úgy fogalmazott, hogy ilyen hetek - médiahetek, vagy nem is tudom, mi volt a pontos megfogalmazás - keretein belül próbálják átadni számukra azt a tudást, ami fontos lehet. De kérdezem, hogy esetleg nem lenne-e hasonlóan fontos emellett valamilyen módon a Nemzeti alaptantervbe jobban beépíteni, hogy ne csak a megadott évfolyamokon egy-egy heteket szánjanak erre, hanem akár visszatérően, mint ahogy minden más tananyagot az órákon leadnak, ezt is valahogyan ily módon beépíteni a tananyagba. Ez egy kérdésfelvetés; biztosan vannak pró és kontra érvek a tömbösített oktatás és az elhúzóó, akár egy évig tartó oktatás mellett. Kíváncsi lennék, önök mi alapján döntöttek a mellett, hogy inkább úgynevezett tömbösített formában oktatják ezeket a fontos dolgokat.

Kicsit túlmenve a gyermekvédelmi stratégián, szeretnék azért a „Digitális jólét” csomaggal kapcsolatban is kérdést feltenni; bízom benne, hogy nem bánja ezt biztos úr, már csak azért sem, mert összefüggenek ezek a dolgok. Az egyik az internet áfájának témája, ez egy visszatérő téma. Talán önöknek is jó, ha ezt felelevenítjük, merthogy jó példája annak, hogy önök meghallgatják akár az ellenzéki kritikákat is. Néhány éve még a netadóval híresültek el, ma pedig már ott tartunk, hogy az 5 százalékos áfa a cél, ami nagyon üdvözlendő. Mi másfél éve javasoltuk ezt először, akkor még nem voltak erre nyitottak, de örülünk, ha azóta ez már megváltozott. A kérdésem, hogy ez konkrétan mikortól fog életbe lépni, mikortól fog realizálódni.

A másik dolog pedig szintén egy olyan ígéletük, a „Digitális jólét” alapsomagja, amely csúszásban van. Ezt ön tavaly novemberben még januárra ígerte, januárban márciusra ígerte, márciusban azt hallottuk, hogy májustól indul. Kérdezem, ez most milyen fázisban van, miért is volt ez a csúszás, és mikorra lesz várható az, hogy végre ténylegesen beindul ez az alapsomag. Köszönöm szépen, és várom a választát.

ELNÖK: Dunai Mónika képviselő asszony, tessék!

DUNA MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszonyok! Tisztelt Miniszterelnöki Biztos Úr! Tisztelt Bizottságok! Azt tudjuk, hogy az internetes zaklatás és az internet által okozott veszélyek nem csak Magyarországon, hanem világviszonylatban jelentenek problémát, mégpedig kezeletlen problémát többnyire. A mostani beszámolóból azt lehetett látni - és magamnak azt írtam itt fel, hogy „végre!”, tudniillik ezzel összefoglalom nagyon röviden a véleményemet a beszámolóról -, hogy nálunk, Magyarországon végre megindul egy olyan folyamat, amikor a kormány stratégiát alkot, és igyekszik kezelni ezt a problémát minél hamarabb. Azt gondolom, az ellenzék és a kormánypártok részéről is, az eddigi megszólalásokból legalábbis ez derült ki, hogy ebben végre egyetértés lehet; ez is „végre” egyetértés lehet.

Lenne egy-két kérdésem is. Az egyik, hogy az a megoldás, hogy a médiaszolgáltatókon keresztül lennének ezek a káros tartalmak blokkolva, és elindult már Magyarországon is egy ilyenfajta tárgyalás: mikorra várható biztos úr szerint ennek a kiteljesedése, amikor már azt mondhatjuk, hogy realisan meg lesz kötve ez a megállapodás? Ez hónapokban mérhető, esetleg egy-két évben mérhető? Milyen időintervallumra számítanak? Persze ez nyilván a tárgyalásoktól függ, de mégis kíváncsi lennék rá.

A másik, miszerint szóba került már, hogy a számítástechnika oktatása, mindenféle digitális kultúrának a kialakítása az iskolában hogyan oldható meg, pedagógusok átképzése, s a többi, s a többi. Én azt látom pedagógusként is, hogy a számítástechnika-oktatás nagyon sok esetben már túlhaladott abban az életkorban,

amikor ezt a felső tagozatban elkezdik. Érdeemes azon elgondolkodni, hogy ezt módosított tartalommal, a médiatudatosságra jobban hangsúlyt fektetve, korábbi életkorra lehozni, hiszen nagyon sokszor a tanár és a diák már a számítógépkezelésben hasonló szinten van, és az évek előrehaladásával ez egyre inkább még akár meg is tud fordulni.

A harmadik felvetés pedig, amit Korózs Lajos is említett, a szülők felelőssége és a szülők bevonása. A szülők kihagyhatatlanok ebből a felvilágosításból, ebből a képzésből. Tudjuk, hogy nagyon nehezen elérhetőek, szabályszerű képzést nem tudunk adni a szülőknek. De mégis, kiadványokkal, filmekkel, különféle eszközökkel érdemes megcélozni a szülőket, ha akarják, ha nem, hiszen aki akarja, az figyelmet fordít rá, és felkészül, és az ő gyermeke már védve lesz otthon. De milyen olyan módszerekben lehetne gondolkodni - kérdezem biztos urat -, amellyel elérjük azt a szülőt is, akár közvetlenül, médián keresztül, akik erre kevesebb energiát fordítanak? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szabó Szabolcs képviselő úr, tessék!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, de ami kérdést fel szerettem volna tenni, már elhangzott (*Derűlttség.*), úgyhogy nem ismétlem meg. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Akkor Kucsák László alelnök úr következik, tessék!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz), a Kulturális bizottság alelnöke: Tisztelt Biztos Úr! Kedves Bizottsági Tagok! Tisztelt Vendégeink! Köszönöm a tájékoztatást. Röviden annyit szeretnék kérdezni, mostanában sokat hallhattunk és olvashattunk is a Kék Bálna-jelenségről, és ennek kapcsán szeretném kérdezni, hogy a digitális gyermekvédelmi stratégia mit kíván tenni annak érdekében, hogy az interneten történő, a gyerekeket érintő zaklatásoknak gátat tudjunk vetni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Selmeczi Gabriella elnök asszony is jelezte hozzászólási szándékát, úgyhogy megadom a szót Selmeczi Gabriellának. Parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a Népjóléti bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Én a négy pillérből kettőt írtam föl magamnak, a gyermekvédelem, illetve az oktatás pillérét.

A gyermekvédelemmel kezdem: internetes zaklatás. Nagyon nehéz a dolgunk, hiszen nem internetes zaklatások is nagyon-nagyon nehezen derülnek ki, hiszen a zaklatásnak pontosan az a természete, hogy akár kiskorút, akár felnőttet ér a zaklatás, nehezen beszél róla, tehát nagyon nehéz a felderítése. Még felírtam magamnak azt, hogy az internetes zaklatáson belül ne csak azzal foglalkozzunk, amikor egy felnőtt, bűnözésre hajlamos személy zaklat, mondjuk, egy kiskorút, hanem sajnos egyre inkább elterjed a gyermekek közötti zaklatás, méghozzá oly módon, hogy nincsenek annak tudatában, hogy milyen sérülést tudnak egymásnak okozni. Ezek nem klasszikus bűncselekmények, sőt nem bűncselekmények, hanem olyan magatartások, amelyeket a pedagógusok és a szülők képesek kezelni abban az esetben, ha felismerik. Úgyhogy itt az oktatásnak, az oktatáspolitikának van szerepe a felismerésben. Én sem tudom még sokszor kitapintani, hogy jelen van-e kiskorúak között, osztálytársak között, nagyobbak-kisebbek között ez a zaklatás, hívhatom-e ezt annak, közbe kell-e lépni; ha közbelépek, akkor mit tegyek. Ezek szerintem napjaink, a XXI. század kérdései. És itt csak szeretném felhívni a figyelmet, hogy pszichológustársaságok folyamatosan fölajánlják a segítségüket, hogy szívesen beszállnak és segítenek ennek

a problémának a felismerésében, kezelésében. Nekem az a véleményem, hogy ez a típusú probléma erősödni fog, tehát a gyermek és gyermek közötti bántalmazás, nem a fizikai, hanem a lelki, verbális internetes bántalmazás.

Hogy pozitívumról is beszéljek, biztos úr beszélt a pozitív tartalmakról. Felmerült bennem az, nyilván mindenki találkozott már oktatást segítő anyagokkal az interneten. Sokszor én is elveszek közöttük, hogy mi a jó, mit lehet, mit érdemes használni. Csak kérdésként felteszem, az oktatáspolitikusokra tartozik, hogy esetleg lehetne-e bevezetni egy olyan internetes anyagot, ami kapcsolódna a kötelező tananyaghoz, ami például leckéről leckére követne különböző tantárgyakat, segítene a gyermeknek egy vázlat megírásában, akár vizuális módon is előadná az adott órát. Egy része ennek megvan, én úgy tudom, a Mozaik tankönyvekhez csináltak már ilyeneket, de nagyon nagy segítséget nyújtanak azoknak is, akik például hiányoznak, betegek, és ilyen módon tudnának lépést tartani vagy gyakorolni a tananyaggal.

Én is kiemelném, hogy nagyon jó az internet szűrése már előfizetéskor, tehát ezt csak támogatni tudjuk.

A végére még azt írtam fel magamnak, hogy az internetnek számos jó oldala és előnye van, és számos veszélye. Nekem azt mondták a minap, hogy ne tiltsam a telefonhasználatot, illetve a különböző ilyen technikai eszközöknek a használatát, hanem tanítsam meg a gyermeket a jó használatára. Most egy kicsit úgy érzem, hogy magas a léc, tanulnom kell nekem is mint szülő és mint politikus. Ehhez viszont nagyon szépen köszönjük ezt a mai előadást, és köszönjük azt, hogy elindult egy ilyen stratégia kidolgozása. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen elnök asszonynak is. A válaszára megadom a szót Deutsch Tamás miniszterelnöki biztos úrnak. Parancsoljon!

Dr. Deutsch Tamás válaszai

DR. DEUTSCH TAMÁS miniszterelnöki biztos: Nagyon szépen köszönöm. Azt hiszem, úgy helyes, ha a kérdések elhangzásának a sorrendjében igyekszem válaszolni, és remélem, el tudom kerülni azt, hogy terjengősnek tetszenek majd a válaszaim.

Amit Farkas Gergely képviselő úr kérdezett, elnök asszonyok munkatársai már megkerestek minket, hogy a rövid kis prezentációt küldjük el, természetesen annak rendje és módja szerint ez a dolga a bizottság munkatársainak, hogy ezt majd a képviselő hölgyeknek és uraknak elküldjék. Mi ehhez hozzá fogjuk akkor csatolni azt a konkrét intézkedési tervet, amelyben a stratégiában jelzett valamennyi fontos megoldás, fejlesztés, program végrehajtása, a stratégia elfogadásáról rendelkező kormányhatározatban jelzett feladatok konkrét intézkedésekre, felelősökre, határidőkre való lebontása és az ehhez rendelt költségvetési források, már ott, ahol anyagi természetű feltételei is vannak ennek, tehát akkor annak rendje és módja szerint ezt az intézkedési tervet elküldjük. Ezt én nem tekintem kockáságnak, mármint hogy van ilyen, és nagyon helyes, hogy ez a kérdés is elhangzott, mert hát annak rendje és módja szerint egy vállalat működése vagy éppenséggel a közigazgatás működése is mindig ilyen: a feladatok pontos definiálása, az azok végrehajtásáért felelős szereplők megjelölése, határidők és a végrehajtáshoz szükséges feltételek.

Ami a szűrőprogramok használatát illeti, minden felmérés azt mutatja, hogy rendkívül alacsony. Egymástól eltérő témájú felmérések, egymástól eltérő módszertanok - mert ahogy az ön kérdésében is szerepelt: az, hogy valaki letöltött egy szűrőprogramot, az rendben van, de mondjuk, az a szűrőprogram a család, az anya, az apa, a szülők asztali számítógépén van, amit szökőévben sem használnak a gyerekek, mert a gyerekek tabletet vagy okostelefont vagy laptopot használnak, arra pedig ez

nincs letöltve -, tehát ami a használat felől nézi, és azt a kérdést próbálta vizsgálni, hogy a gyermekek által használt digitális eszközökön milyen arányban alkalmaznak szűrőszoftvereket, itt a felmérés azt mutatta, hogy gyakorlatilag hat-hét készülék vagy berendezés közül egyen. Rendkívül alacsony ez a szám. Hozzáteszem, hogy ugyanez a helyzet, mondjuk, a televíziókészülékeken is vannak olyan nagyon egyszerű szűrőprogramok, olyan beállítás - még ráadásul „idiótabiztosan”, ahogy egy kedves barátom szokta mondani, lakat jelkével (*Derültség.*) -, hogy amikor aztán huncut módon odamegy a gyerekünk, akkor ne tudja éppenséggel bekapcsolni vagy odakapcsolni a televíziót: Magyarországon a televíziókészülékek kevesebb, mint 10 százaléka működik ez a funkció. Kevesebb, mint 10 százaléka! És megint azt tudom mondani, hogy ehhez nem kell agysebésznek lenni, tehát nem egy olyan bonyolult informatikai ismeret, hogy hogyan lehet három lépésben azt beállítani: egy kódot kell beírni; nem csak a be-ki gomb, hanem, mint ahogy a bankkártyánkat használjuk, egy négyjegyű kódot, amit adott esetben akár változtatni is lehet; tudom, van még ennél bonyolultabb eljárás is. Tehát ezeket nem nagyon használjuk. Úgyhogy ebből a szempontból többen is jelezték, valóban, például mennyire fontos az ezzel kapcsolatos tájékoztató munka. Remélem, ezzel most senkit nem bántok meg, de nem akkor, amikor már baj van, sápítozunk, hogy jaj, jaj, elszaladunk a feltételezhetően már ilyen tapasztalattal rendelkező szülő társunkhoz, hogy jaj, drágám, mit csináltál, hogy csináltad, nálatok ez hogyan történt. Nem baj, helyes, beszéljünk egymással ezekről a kérdésekről - hanem amit már meg lehet előre csinálni, az csináljuk meg! Úgyhogy e tekintetben nyilvánvalóan az ezzel kapcsolatos tájékoztató-felvilágosító munka rendkívül fontos.

A pedagógusok képzését említette képviselő úr. Maradéktaulul egyetértek. Ebben az esztendőben 170-180 ezer pedagógus dolgozik a magyar köznevelési rendszerben, állami fenntartású, egyházi fenntartású, illetve magán- és alapítványi fenntartású köznevelési intézményekről beszélünk, a szakképzési intézményeket is hozzászámítva. 170-180 ezer pedagógus közül ebben az évben 40 ezer pedagógusnak a digitális pedagógiai módszertani ismeretek elsajátítását szolgáló képzése elindul - ez egyébként eszközbiztosítással, tanári laptop biztosításával együtt történik -, és ennek a képzésnek a részét képezi a digitális gyermekvédelemmel kapcsolatos ismeretek elsajátítása. Most erre azt tudom mondani, hogy aki azt mondja, hogy 40 ezer, de mi lesz a további 130-140 ezerrel, igaz; ez nem itt ér véget, ez itt kezdődik. De a másik is igaz: végre 40 ezer pedagógusnak a képzése, továbbképzése elindul. Ez egyébként egy szintfelméréssel fog indulni, tehát nyilvánvalóan nem arról van szó, hogy eszi, nem eszi, nem kap mást. Hiszen az alapvető, általános digitális kompetenciái, a digitális pedagógiai ismereteknek a szintje is eltérhet, a digitális gyermekvédelemmel kapcsolatos ismeretei eltérhetnek, és kinek-kinek testre szabott lesz a képzés, ami egy ilyen - bocsánatot kérek a kifejezésért - blend-it képzés lesz, tehát személyes részvétel és e-learning módszerek alkalmazásával történik. Szerintem nagyon nagy lépést tudunk ezzel már idén tenni, és ez a program a 2018-19-es esztendőben is tovább folytatódik.

A diákok esetében természetesen ezt egy példaként mondtam. Amit képviselő úr felvetett, az része a stratégiának, része annak, amit csinálunk. A készülő új Nemzeti alaptantervnek ez a szerves részét fogja képezni. A médiatudatossággal, médiaműveltséggel kapcsolatos tudásterület, kompetenciakészségek, ismeretek átadása, elsajátítása a készülő új Nemzeti alaptantervbe bele fog épülni. Az a cél, hogy ennek a tudásnak a birtokában kerüljenek ki a köznevelési rendszerből a gyerekeink, hogy valóban meglegyen a rendelkezésre álló tudásban testet öltő feltétele ennek a tudatos értékkeremtő internethasználatnak.

Internetáfa: a kormány javaslata az önök asztalán van. 2018. január 1-jétől - ez szerepel a kormány javaslatában - csökken 5 százalékra az internethasználat áfája. Ez azt jelenti, hogy Magyarországon lesz a legalacsonyabb az Európai Unióban. Ma sem állunk rosszul, mert holtversenyben ezüstérmesek vagyunk a 18 százalékkal, de innen fölszökkenünk a dobogó legmagasabb fokára, és Magyarországon lesz 5 százalékos mértékkel a legalacsonyabb az internethasználat áfája. Én örülök annak nyilvánvalóan, hogy ha ennek a kérdésnek a kapcsán a jövő évi adótörvények széles körű támogatást élveznek az Országgyűlésben, hiszen a jövő évi, más területeket is érintő adócsökkentés egyik eleme az internethasználat áfájának további, 5 százalékra csökkentése.

Az alapsomagot illetően azt ígértük, hogy 2017. január 1-jére a védjegy, maga a konstrukció, ami az alapsomag elindításához szükséges, elkészül, ez megtörtént. A bevezetést márciusra terveztük. Itt valóban késés van, annál az egyszerű oknál fogva, mert aztán az a szakmai vélemény fogalmazódott meg, és ezt el kellett fogadni, hogy van egy úgynevezett műszaki notifikációs eljárás - hogy mondjam, mélységesen mély jóindulatom okán nem részletezem, hogy mi ez a műszaki notifikációs eljárás, mert egyrészt roppant unalmas, másrészt csak hosszan lehetne elmondani; de külön érdeklődésre kész vagyok nyilatkozatot tenni a műszaki notifikációs eljárás rejtelméről -, ez a határidő május 17-én járt le. Tehát tisztelettel arról tudom tájékoztatni talán a széles nyilvánosság előtt elsőként az Országgyűlés két bizottságának a képviselőit, a kedves jelenlévőket, hogy a műszaki notifikációs eljárás eredménnyel zárult. Május legvégén, június elején meghirdetjük a pályázatot. Az internetszolgáltatók úgy tudják a saját maguk kínálatába beépíteni a „Digitális jólét” alapsomagot, hogy ennek a védjegynek a használatáért tulajdonképpen egy pályázatot nyújtanak be, a pályázati feltételeknek kell megfelelni; ebben a legfontosabb az, hogy a saját legkedvezményesebb internetcsomagjuknál is legalább 15 százalékkal olcsóbbnak kell lennie az alapsomagnak. Mindez azt jelenti, hogy júniustól elérhető ez az alapsomag.

Ha a felmérések különböző tábláit összevetjük, akkor azt mondják a szakértők, hogy Magyarországon körülbelül 250 ezer olyan ember van, akinek még soha nem volt internet-előfizetése, és aki egyértelműen azt mondja, hogy a magas ár, az ő lehetőségeihez képest a magas ár az egyetlen ok, ami miatt nincs internet-előfizetése. Nem ez a legkomolyabb ok, ezt nyilvánvalóan képviselő úr is tudja, ma már rég nem ez a legkomolyabb akadálya annak, hogy valaki, aki nem internethasználó, miért nem internethasználó. Sajnos a legnagyobb akadály, hogy úgy érzi, hogy nem tudja használni - szakemberek kompetenciahiányról beszélnek -, de azért ez egy komoly szám. Úgyhogy itt azért egy negyedmilliós sokaságát érheti el a honfitársainknak ez a csomag; nem júniusban éri el, de szerintem az előttünk álló fél-egy-másfél-két évben ez ezzel az eredménnyel járhat.

Ha egy 2016. decemberi árszintet nézek és egy 2018. januárit, 2016 decemberében 28 százalék az áfa, 2018 januárjától 5 százalék - 13 hónap telik el a két időpont között -, plusz még az alapsomag minimum 15 százalékkal olcsóbb: ez már azt jelenti, hogy 30-40 százalékkal olcsóbb az az internet-előfizetés 2018 januárjában, mint ami 2016 decemberében volt elérhető. És azért az árzékenység szempontjából ez a 30-40 százalékos árcsökkenés már említést érdemlő.

Amit Dunai Mónika képviselő asszony vetett föl, illetve jelzett: mi azt javasoltuk ezeken a tárgyalásokon, hogy ez a gyermekek számára biztonságos, a hálózati szűrés Egyesült Királyságban jól ismert és jó tapasztalatokat mutató rendszere 2018. január 1-jétől tudjon működni. Bocsánat, remélem, nem tűnik túl pongyolának: nem dobtak hátast a szolgáltatók; azt sem mondták, hogy hurrá, természetesen biztos, hogy 2018. január 1-jétől ezt meg lehet csinálni. A kormánynak

ez a szándéka, de ahogy képviselő asszony is említette, erről tárgyalunk. Kérem, ezt ne ígéretnek vegyék; tájékoztatom önöket - valószínűleg illetlenséget nem követek el -, hogy a mi szándékunk ez. De én nem gondolnám, hogy egy 2018. év eleji, év közepi időpontnál, legrosszabb esetben 2018 végénél, 2019 elejénél tovább kell adott esetben erre várni. Nyilvánvalóan ez azért igényel műszaki fejlesztést a szolgáltatóktól, amire ők egy fillért nem kapnak, és saját forrásból kell megcsinálniuk, úgyhogy ezeknek a végrehajtására nyilvánvalóan időt kell adni.

Informatikai, számítástechnikai képzés - abszolút egyetértek. Hadd fogalmazzak úgy, hogy nem Magyarország digitális oktatási stratégiája a beszélgetésünk tárgya, a mai találkozásunk napirendje, de mégis most arra kell utalnom, hogy a teljes oktatási rendszer digitális átalakítása - megint azt mondom, nem gondolom azt, hogy a képviselő asszony ezt mondta volna, tehát nem képviselő asszonnyal szemben mondom, hanem csak ennek kapcsán - nem az informatika-óraszám növeléséről szól csak, nem csak az informatika tantárgy keretében elsajátítható ismeretek elmélyítéséről, hanem egy teljesen új logikája az oktatásszervezésnek, digitális eszközök, tananyagok tömeges használata, digitális pedagógiai módszertan alkalmazása. Ennek kapcsán természetessé válik, hogy a médiatudatossággal kapcsolatos ismeretek is már ahhoz az életkorhoz vagy évfolyamokhoz képest, ahol ma megjelenik az informatikaóra a köznevelésben, már jóval korábban megjelennek az oktatási rendszerben. Teljesen természetes, hogy egy hat- vagy hétéves diák vagy egy hét- vagy nyolcéves diák internethasználatára kapcsán a maga életkori sajátosságainak megfelelő médiatudatosság, ismeret, készség, képesség rendelkezésre álljon.

Szülők bevonása - Korózs alelnök úr is említette, önnel is egyetértek. Megint egy konkrétum: ebben az esztendőben és a jövő évben a legrosszabb esetben - ennél csak magasabb lehet a szám - 260 ezer ember vehet részt ingyenes, a digitális kompetenciáját gyarapító képzéseken. Ezeknek a képzési programoknak a része a médiatudatossággal, a médiaműveltséggel, a gyermekekre a digitális világban leselkedő veszélyek elhárításával, azok felismerésével kapcsolatos képzés. Nemcsak arról van szó, hogy be tudja kapcsolni a gépet, Excel-táblát tudjon szerkeszteni, más irodai alkalmazásokat, levelezőprogramot tudjon használni. Ezek fontos, a digitális kompetencia, a digitális írás-olvasás tudás szempontjából rendkívül fontos ismeretek, de az is lényeges, hogy ennek a digitális világ lehetőségeinek a használata kapcsán, a digitális világban megtalálható, megjelenő veszélyekkel kapcsolatos ismeret is ennek a részét képezi. Ezeknek az embereknek, nem tudom, hány százaléka, de biztosan nagyon nagy százaléka egyébként szülő vagy szülő lesz. Tehát a digitális kompetenciának ez a gyarapodása e tekintetben is segítséget, előnyt jelent.

Amit Kucsák képviselő úr kérdezett, én örülök annak egyébként, hogy végre a bulvárabb hírek helyett, meg a ne adj' isten, tragédia határát súroló, vagy aztán végképp ne adja az isten, tragédia bekövetkezése kapcsán megjelenő szenzációs újsághírek helyett vagy inkább mellett ma már sokkal több tárgyilagos, tárgyyszerű, a problémát körbejárni akaró, szakemberek véleményét is megjelentető tudósítás, hír, írás jelenik meg, mert egyszerűen a közérdeklődés részét képezi valami, és egyre inkább egyre többünknek jut az eszébe, hogy hát akkor ez a mi gyerekünket is érintheti - na, hogy is néz ez ki? Az én gyerekem, az én gyerekeim, a mi gyerekeink mit is csinálnak, amikor interneteznek?

A Kék Bálna-üggyel kapcsolatban is azt kell mondjam, hogy az egyik nagyon-nagyon fontos eszköz - nagyon hivatalos, amit mondok, de ennél sokkal érdekesebb - a kortársmentor-képzés. Magyarán, ami ezer más ügyben is rendkívül lényeges, vannak osztályközösségekben, együtt sportoló gyerekek közösségében hangadóbbak, a csoport szempontjából olyanok, akinek jobban számít a szava, mint másoknak.

Nyilvánvalóan a tőlük érkező jelzés, kábítószer-fogyasztás megelőzése szempontjából, túlzott alkoholfogyasztás megelőzése szempontjából, dohányzás megelőzése szempontjából, a digitális világban testet öltő veszélyek kapcsán, amit elnök asszony is kérdezett, valóban, a gyerekeink ma már nemcsak áldozatok; sajnós az internetes zaklatás elkövetésében - nem bűncselekményről beszélek, hanem magáról a jelenségről - az elkövetők döntő része kortárs.

Dagadt vagy és ki fogom rakni a lányöltözőben vagy a fiúöltözőben rólad készített képet a Facebookra. Ez egy zaklatás, és ez borzalmas az ember, mármint az érintett diák számára. És borzalmas a fogszabályozód, és majd megmutatom a Rozinak, aki a te szerelmed, hogy ronda lettél. Ez zaklató. Ez viccesnek tűnik egyfelől, másfelől pedig nem az. Amikor én diák voltam, még nem volt internet, de azért lássuk be, amikor akár engem, akár az én részvételemmel másokat az osztály a szájára vett, az nem mindig volt kellemes. Ha ez egy elméleti értelemben korlátlan nyilvánosság előtt zajlik, és biztos, hogy az osztályközösségnél nagyobb nyilvánosság előtt, annak rettenetesen kellemetlen következményei vannak. Jó, ha ilyen helyzetben a diák vagy az osztályközösség tagjai azzal a tudással bírnak, tudják, hogy kell, milyen módon kell a maga tekintélyét, pozícióját a tekintetben latba venni, hogy ezt nem kell csinálni. Eredményes, ha ilyenkor azt mondja egy diáktárs, hogy ne vicceljetelek, lehet, hogy ő dagadt, de neked meg kerek a lábad, vagy lúdtalpas vagy, vagy egyébként tök gyenge vagy töriből és ez nagyon ciki, mert ebben az osztályban mindenki jól tanul történelemből. Mert sokszor sokkal többet jelent, mintha az osztályfőnök ül le a diákokkal beszélgetni, mintha a szülők ülnek le a diákokkal beszélgetni, ha az edző mondja el, hogy de azért ezt nem kéne csinálni, igen, azt a nagy helyzetet ő hagyta ki, de nem kell most már zrikálni az öltözőben, mert mindenki hibázhat. Ha ehhez képest a csapatkapitány, amikor kiment az öltözőből az edző, azt mondja, hogy na, jó, elég, az zrikálhatja tovább ezt a csapattársunkat, aki még soha életében nem hibázott a pályán, ha ezt közülük a főnök mondja, akkor annak egészen más a súlya.

Tehát az ilyen jelenségekkel kapcsolatban a kortársmentorképzés iskolákon, diákközösségeken, civil szervezeteken, diákszervezeteken keresztül zajlik. Ennek a módszertana kidolgozott, a szükséges források hozzárendeltek. Nem csodaszere, de nagyon komoly eredményt lehet elérni. Semmi, amit említettem, egyik, még oly fontos intézkedés sem csodaszere önmagában. Együtt nagy eredményt lehet elérni, ha minden, amit most említettünk, működik, erre jó esély van, de külön-külön ezek mind maximum fontos, de csodaszere nem minősíthető lépések.

Végül, de nem utolsósorban arra, amit az elnök asszony említett, már reagáltam. Ez sajnós így van, sajnós így van. Nem a klasszikus internetes zaklatás az, a gyerekek, fiatalok irányában megmutatkozó zaklató magatartás, tehát ez egy olyan körülmény, amit nyilvánvalóan ennek a jelenségnek a visszaszorítása kapcsán tudnunk kell.

Említette elnök asszony a digitális tananyagok tömegessé válását. A digitális tananyag definíció is nagyon érdekes. Egy biztos: ez nem a meglévő offline tananyagok pdf. változatát jelenti. Néha próbálnak úgy tenni, mintha ez az lenne, de nem az. Ez a jó vagy kevésbé jó tankönyvről készült pdf. Ha ez elérhető az interneten, az persze eggyel könnyebb, mert nem kell hogy fizikailag ott legyen a tankönyv a maga kinyomtatott változatában, de nem ez a digitális tananyag. És nem ezek a digitalizálódó oktató-nevelő munka során használható segédanyagok.

A Nemzeti Köznevelési portál okos portallá válik. Azt gondolom, hogy ha közepesen zajlanak, közepes szinten az események, nem így fognak, csak próbálok nagyon realiztikus lenni, szerintem az előttünk álló két év fejlesztéseinek köszönhetően ez Európa egyik legizgalmasabb, legtöbb vonzó, értékes digitális tananyag tartalmát magába foglaló portallá tud válni. Ez nagyon komoly segítség

szülőnek, diáknak, pedagógusnak, bármilyen szaktanárnak pontosan azért, mert mások rendkívül izgalmas digitális tananyagainak a korlátozásmentes felhasználását teszi lehetővé. Egy kedvenc szakértőm mondta azt - már mint szakértő, aki nekem az egyik kedvencem, szakértőként kedvencem, nehogy félreérthető legyen, amit mondtam -, hogy nagyjából az elmúlt 20 év arról szólt az osztályteremben, 20 évről beszélt, nem 2 vagy 5, vagy 8 évről, hogy tulajdonképpen egy üvegfal épült a tanár és a diákok közé. Ez olyan üvegfal volt, ami létezik, ezt a diákok látták, a tanár nem. Ez ráadásul olyan üvegfalá vált, mint ami a krimikben szokott lenni a vallatósobák falán, az egyik oldalról tükör, aki kinn van, az pedig belát. Csak az az érdekes, hogy ez a tanár oldalán ablak, a diákok oldalán meg tükör. Most már az üvegfalon keresztül csak a tanár látja a diákot, a diák már nem is látja a tanárt. Nyilvánvalóan érdekes metafora, de talán túlzó, nem lehet mondani, hogy minden elemében valószerűtlen, amiről beszél, az egészen biztos. Ennek az egyik nagyon fontos eszköze az, hogy ma a köznevelési rendszerben tanuló, tipikusan 6-18., ha nulladik évfolyamos, évesztes, 6-20 éves honfitársaink érdeklődését azon digitális tartalmak keltik fel, amely digitális tartalmakat egyébként ők a szabadidejükben fogyasztanak. Ha nem ilyen tartalom formájában jelenik meg az a tartalom, amit tananyagként, ismeretként kell elsajátítani, neki egy olyan falat kell átütönni, amit nem mindig sikerül. Most csak kedvesen akartam fogalmazni. Egyre kevésbé fog sikerülni.

Tehát nem arról van szó, hogy mi legyen a digitális tartalom tartalma, hanem hogy mi legyen a forma, hogy lehet ezt eljuttatni. Lássuk be, volt először egy örületesen nagy változás, amikor a palatábla helyett megjelent a tankönyv és a munkafüzet. Onnantól kezdve ez forradalmasította a pedagógusi munkát, mert megmaradt az, amit az iskolában a tanteremben fel lehetett írni, vagy a tanár előadásából meg lehetett jegyezni. Nem olyan volt a diák jegyzete, mint a tanárnál a tábla, azt letörölte, nem maradt meg. Most a második ilyen forradalmi változás történik, hogy ez a hagyományos, persze minőségét, színvonalát, tartalmát tekintve egyre szebb tartalmat, a tankönyvet, a munkafüzetet ez a digitális tananyag fogja felváltani. Nemcsak egy más platform, de egy más műfaj, más formai követelmények. Nyilvánvalóan nem ugyanaz szerepelt a tankönyvben, mint amit a tanár írt a palatáblára, és nyilvánvalóan nem tud ugyanaz és ugyanúgy szerepelni a digitális tananyagban, mint ami szerepel a tankönyvben. Úgyhogy nagyon izgalmas közös vállalkozás. Örömmel jelzem, hogy elindult egy olyan beszerzés, erről Palkovics államtitkár úr adott tájékoztatást, aminek köszönhetően a magyar köznevelési rendszer ötödik évfolyamába járó diákok mindegyike egy általuk használható tablettel vagy hibrideszközzel fog kapni. Tehát lesz egy olyan digitális eszköz, amely akadálymentessé teszi a digitális tananyagok használatát a tanórákon. Mindenhol, minden iskolában. Nyilvánvalóan ez fog aztán megvalósulni a teljes magyar köznevelési rendszerben.

Kedves elnök asszonyok, nagyon szépen köszönöm a lehetőséget, nyilvánvalóan az ülés berekesztése az önök kötelessége. Köszönöm a lehetőséget és továbbra is számítok a bizottságok, a képviselő hölgyek, urak együttműködésére, támogatására.

Az ülés berekesztése

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a Népjóléti bizottság elnöke: Tisztelt Miniszterelnöki Biztos Úr! Köszönjük szépen még egyszer, hogy elfáradt hozzánk és tájékoztatott bennünket, a Népjóléti bizottság ülését ezennel lezárom.

ELNÖK: Én is köszönöm a miniszterelnöki biztos úrnak. A munkájához sok sikert és jó egészséget kívánok. A Kulturális bizottság ezen ülését bezárom. Tíz perc szünetet követően ugyanitt folytatjuk a Kulturális bizottság előző ülését.

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 00 perc)

Dr. Selmeczi Gabriella
a Népjóléti bizottság
elnöke

Dúró Dóra
a Kulturális bizottság
elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Prin Andrea és dr. Lestár Éva